

19. 7. ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

20.7. Ponedjeljak Ilija	20:00 Gola: + Josip Cafuk
21.7. Utorak Lovro Brindiški	20:00 Gola: + Josip i Marija Brezenci, Viktorija i Anđela Vrtarić
22.7. Srijeda Marija Magdalena	20:00 Ždala: + Petar i Ruža Sinjeri
23.7. Četvrtak Brigita Švedska	20:00 Gotalovo: + Slavko i Marija Lončar
24.7. Petak Sarberije	20:00 Gola: + Ana i Stjepan Požgaj i rod.
25.7. Subota Jakov ap.	19:00 Gotalovo: + Ana i Pavao, Alojz i Marija Mihalić
26.7. SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Josip Makovec 9:45 GOLA: + Ignac i Slava Bartolović 11:00 NOVAČKA –kod križa: župna

Hodočašće na Trsat bit će u srijedu, 5.8.2026. Cijena prijevoza je 35 eura. Polazak u 3.00 sati iz Ždale. Organizatori hodočašća su Župa Gola i Udruga umirovljenika općine Gola. Prijave i uplate do 29.7.2026

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala**
ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU-A
19. 7. 2026.

Evandjelje: Mt 13,24-43

Pustite nek oboje raste do žetve.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj

iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'« I drugo im prispodobu iznese: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama.« I drugu im kaza prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.« Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa im nije

zborio bez prispodoba – da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta. Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: »Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi.« On odgovori: »Sijač dobroga sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.« »Tko ima uši, neka čuje!«

Riječ Gospodnja.

Zakon rasta i važnost čekanja

U našem se svijetu četo govori da je vrijeme novac. Stoga je sve manje strpljenja među ljudima, ali i ljudi spram svega što ih okružuje. Nevažno kojoj dobnoj skupini pripadamo sve manje imamo strpljenja čekati. Uvijek nam se nekamo žuri. Želimo sada i ovdje vidjeti plodove svoga rada, brzo ubrati plod svoga truda. Ali to nije uvijek moguće. Zaboravljamo zakon procesa rasta i nužnost čekanja. Osim toga naša je sadašnjost obilježena velikim projektima. Njih se često predstavlja u brojkama. Time se pokušava istaknuti važnost i veličina nekih građevinskih, znanstvenih i drugih projekata. Današnji evanđeoski ulomak poziva nas na razmišljanje o spomenutim stvarnostima iz jedne druge perspektive. Prispodobe o kukolju, gorušičinu zrnu i kvascu

potiču nas na važnost čekanja i praćenja rasta i razvoja neznatnoga. Čekati strpljivo - to je pouka triju slika iz života kojima je Isus svojim slušateljima pokušao približiti stvarnost kraljevstva nebeskoga. Pritom ga nije poistovjetio ni s jednom slikom ili stvarnošću, već kaže: „Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije sjeme na svojoj njivi, kao kad čovjek uzme gorušičino zrno i posije ga na svojoj njivi, kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga...” Gospodar koji je posijao sjeme čeka vrijeme žetve. Tek tada će, već ranije uočeni kukolj na svojoj njivi, odvojiti od pšenice. Gorušičino zrno, kao najmanje od svega sjemenja, može postati stablo na kojem će se gnijezditi ptice nebeske, ali ne preko noći. Za to je potrebno vrijeme. Žena koja mijesi kruh mora čekati da kvasac prožme čitavo tijesto jer će tek tada moći ispeći dobar kruh. Prilikom uzimanja kvasca mora poštovati propisane mjere. Ako je kvasca premalo, tijesto neće nabujati; ako ga je previše, kruh neće biti jestiv. Kraljevstvo nebesko ostvaruje se u svakodnevnici. U mukama naših sijanja i strpljivoga čekanja ploda, vidljivoga uspjeha.

Ono se ostvaruje u stvarnom svijetu, u neznatnim pojavama. Nije izolirano od kukolja. Pozvani smo danas preispitati svoje slike kraljevstva nebeskog i svoj udio u ostvarivanju, širenju istoga. Imamo li strpljenja čekati žetvu ili bismo odmah otišli u polje sabrati kukolj? Nestrpljenje slugu slika je našega nestrpljenja. Strpljivost Gospodara slika je Božjega strpljenja. Pušta da oboje raste do žetve. Žetva je vrijeme odluke, rasuđivanja. Prispodobe zrnju gorušice i kvascu pozivaju nas na prepoznavanje Božjega djelovanja u prirodi, u svakodnevnim događajima. Potiču nas imati strpljenja sami sa sobom kao što Bog ima sa svakim od nas te prepoznavati njegovu prisutnost u svijetu. Gorušici je potrebno vrijeme da izraste kao i kvascu da prožme brašno. Svakomu je od nas potrebno vrijeme rasta za vrijeme djelovanja. Kraljevstvo nebesko širi se i ostvaruje u našim i po našim životima. Jamac rasta i donošenja dobrog ploda je sam Bog, Bog koji je strpljiv i ima vremena čekati.

Izvor: *kblj.hr*